

Jan De Nys, may 2010 (english, dutch)

Boris Thiébaud remains faithfully loyal to a fixed choice of materials, dimensions, and page layout. With a fine sense for -typographic- design he connects, in his drawings, out-of-context doodles with details from etched historical scenes. He always manages to reach a symbiosis of opposites within the confines of the paper base. It is one of his most important stylistic characteristics. In essence he creates a dialogue between earlier, self-drawn notes with cut-outs of sixteenth century engravings. The hatchings, typical of this technique, are enlarged and coloured in like planes while the stains of his doodles in the enlargement are filled in with pencil lines. Copied details from the work of other -dead-artists are given as much importance as his own re-used old logo and boredom drawings.

The drawings are as it were a collection of "appropriations" of fragments from his own and the collective memory.

In the drawings of Boris Thiébaud, details from the past are integrated in a contemporary environment through the use of timeless materials. A few years ago, the artist started using the space outside of the picture plane. His first black and white wallpaintings consisted of extremely enlarged sections of etchings by Jacques Callot and Hendrick Goltzius. Through the enlargement, the lines of the old engravings became planes in an abstract network. It is hard to deduce the origin of the picture from what is presented here. These floor-to-ceiling sized logos became backgrounds (décor) for a series of drawings. Aside from this evolution, current affairs are given more and more importance in his young oeuvre. In recent work made for the public space, the artist has incorporated traces from contemporary youth culture, such as graffiti and sprayed-on slogans, in an artistic commission assignment.

Boris Thiébaud geniet reeds een landelijke bekendheid met zijn tekeningen die zeer herkenbaar zijn tussen de oeuvres van kunstenaars die zich van hetzelfde medium bedienen. Reeds jaren blijft hij trouw vasthouden aan eenzelfde materiaalkeuze, dezelfde formaten en een gelijkaardige bladvulling. De tekeningen balanceren op de grens van mogelijkheden en beperkingen van verschillende media en vakgebieden en ze getuigen van een betrachting om deze diversiteit in één geheel te laten bijeen komen. Met een verfijnd gevoel voor -typografische- vormgeving verbindt hij uit hun context gehaalde doodles met détails uit geëtste historische taferelen. Thiebaut slaagt er steeds in om een symbiose te bereiken tussen tegengestelden binnen de begrenzing van de papieren drager. Het is één van zijn belangrijkste stijlkenmerken. In essentie komt het erop neer dat hij vroegere, zelf neergekrabbelde notities laat dialogeren met uitsneden van zestiende eeuwse gravures. De arceringen die typisch zijn voor deze techniek worden opgeblazen en ingekleurd als vlakken terwijl vlekken van zijn eigen doodles in de vergroting worden opgevuld met potloodlijnen. Gekopieerde détails uit het oeuvre van andere -dode-kunstenaars krijgen eenzelfde waarde als zijn hergebruikte eigen oude logo- en vervelingstekeningen. De tekeningen zijn als het ware een verzameling 'appropriations' van fragmenten uit het eigen en collectieve geheugen.

In de tekeningen van Boris Thiebaut worden détails uit het verleden door middel van tijdloze materialen geïntegreerd in een hedendaagse vormgeving. Een paar jaren geleden begon de kunstenaar ook de ruimte buiten het betekende vlak te gebruiken. Zijn eerste zwart op wit muurschilderingen bestonden uit sterk opgeblazen delen van etsen van Jacques Callot en Hendrik Goltzius. De lijnen van de oude gravures werden, door het

uitvergroten, vlakken in een abstract netwerk. Uit wat men ziet kan men zich moeilijk de originele oorsprong voorstellen. Deze zich van vloer tot plafond uitstreckende logo's vormden de achtergrond (decor) voor een serie van zijn tekeningen.

Naast deze evolutie krijgt ook de actualiteit meer en meer impact in het jonge oeuvre. In recent werk voor de publieke ruimte heeft de kunstenaar sporen uit de hedendaagse jongerencultuur, zoals graffiti en gespoten slogans, in zijn kunstopdracht geïncorporeerd.